

[Glønborg]

det, der skete. Og så er det jo ikke så mærkeligt, at nogle fik noget, som var særdeles mangelfuldt og egentlig slet ikke smagte godt, fordi det ikke var færdigt. Derfor var der nogle, der fik en besk smag i munden, allerede inden retten blev serveret.

Og derfor fik vi kritik af det, regeringen nu har lagt frem, allerede inden det blev lagt frem. Den holdning, at dette her var noget, der skulle kritiseres i alle ender og kanter, er jo fortsat, også efter at forslagene blev lagt frem; både fra arbejdsgiverside og fra fagforeningsside, og også fra begge ender af det politiske spektrum har vi oplevet en, synes jeg nok, somme tider lidt grov kritik.

Jeg synes ikke, det er særlig konstruktivt at fæste sig ved de negative sider af en sag. Man bør se på tingene som en helhed og være klar over, at enhver løsning er præget af de muligheder, der foreligger. Derfor er der naturligvis både sukker og salt i sådan et måltid.

Jeg er set ud fra et midterpartisynspunkt ganske godt tilfreds med det resultat, der er kommet ud af dette her. Kristeligt Folkeparti har altid været vant til at tage del i arbejdsmarkedspolitikken. Vi har lavet løsninger sammen med de borgerlige partier, og vi laver nu en løsning sammen med Socialdemokraterne, og så er der selvfølgelig midterpartierne, som jo altid er på arbejdspladsen.

Jeg er rimelig godt tilfreds. Naturligvis var der ting, der ville have været anderledes, hvis vi havde fået lov til at bestemme det alene. Sådan vil jeg egentlig opfordre hvert eneste parti i Folketinget til at se på dette her og sige: Der er ingen af os, der kan få vores vilje fuldt ud, men lad os dog se på de positive sider af det, der er lagt frem, og spørg: Er der ikke noget af dette her, vi kan bygge videre på, vi kan pille lidt ved, sådan at vi kan være tilfredse?

Jeg så meget gerne, at vi fik et bredt forlig om dette.

Først og fremmest har det været nødvendigt at gøre op med de principper, som indførtes i en højbeskæftigelsesperiode. Dengang var det rimelig fornuftigt blot at give en økonomisk erstatning for den løn, som den arbejdsløse gik glip af. Det kunne samfundet og a-kasserne let klare dengang, for ledighed var normalt kun noget kortvarigt. Men i de år, hvor arbejdsløsheden har bidt sig fast, er alt for mange alt for længe blot blevet holdt fast i dagpengesyste-

met med kunstige foranstaltninger og firkantede centralt fastsatte regler.

Nu har vi vovet at tage fat på en lidt anden måde. To nøglebegreber i vores reformforslag er: Hurtigere, målrettet aktivering efter den enkeltes behov – og så decentralisering.

Jeg synes, det er godt, at vi nu får det sådan, at allerede efter tre måneders ledighed skal man kunne aftale en forbedring af sine muligheder for igen at komme i arbejde. Der skal være en plan, som løbende kan revideres, men den ledige har pligt til at modtage den aftalte jobtræning. Jeg tror, der her kan blive et meget mere konstruktivt samspil imellem den enkelte og formidlingssystemet.

De hidtidige regionale arbejdsmarkedsnævner får vi nu afløst af arbejdsmarkedsråd. Det er ikke bare et spørgsmål om, at vi giver organet et nyt navn, det er også et nyt indhold, en ny kompetence. Disse arbejdsmarkedsråd kommer til at disponere over mange penge, men så får de altså også ansvaret for, at der under arbejdsformidlingsregionschefens ledelse gennemføres de arbejdsløshedsbekæmpende foranstaltninger, som der er mest brug for i deres region.

Den ledige får flere variationer af tilbud at vælge mellem end hidtil, men lykkes det ikke i løbet af de fire år at komme i arbejde, går man over i en ny 3-års-fase, hvor man bliver styret lidt mere og har pligt til at modtage alle tilbud om beskæftigelse.

Jeg synes også, det er fint, at vi har lavet nogle orlovsordninger, som kan være med til at forlænge perioden i systemet lidt, men det er klart, at her har vi fået noget mere aktivt, noget, der varer knap så længe.

Orlovsordningerne er vi begyndt at eksperimentere lidt med, men desværre har de ikke været brugt godt nok, og det skyldes selvfølgelig, at de ikke har været lavet godt nok. Vi har oplevet, at man fra borgerlig side har vogtet alt for nidkært over begrebet at stå til rådighed for arbejdsmarkedet, og det kan opleves som noget meningsløst, når der ikke er noget arbejdsmarked at stå til rådighed for.

Fra den anden side har man tidligere været meget optaget af, at de ledige ved at bruge ordningerne ikke måtte blive løntrykkere eller komme ind på andres arbejdsområder, hvor der var eneret. Jeg synes, at det har været godt at konstatere i det sidste års tid, at man fra beg-